

327/21

Prisposredka ali legenda o mladem detetu.

Ne kaj se je pripetilo v tem ozračju Madjarskem: jedna mati je umrla,
jedno dete odločila. Bče se je ozemil, hudo mačeho dobilo. Detle pravi
Kučetka, mačeha ga na lla hitila, močno riboj ga havela, skolen
ga je garila, naležala mu sedelico vodice, nohri mu dala tri t. Kam
reklo mu je: jedi, ako hočeš, pij, kak ti volja. Detle ni lo plakalo, ko
Kornaj belega dneva očakalo. Kak se je razdenilo, šlo je ono iz zvonare
spravemu svojemu (Kumu) botru: dobro jutro zvonar moj, hodi mi
si pravi boter moj, hodi mi, pokaži moje matere grob, kaj si jaz
grem svojje matere zval. Zvonar se je preharil, detetu ~~zavokal~~ odporil.
Vojali mati ne more goi staki mi tebi nemre Kučetka dat, ali
ona je že obrojena, kam si je zasluzila. Detle se na Koleno hitilo,
se bpsce prozilo: hodi mi pokaži moje matere grob, kaj si grem svojje
matere zval. Zvonar se milo razjokal, dete je odpreh'at. Detle grob
zagledalo, milo je skritkulo: o mamicca, o mamicca, mamicca,
vi na svet ste me pripravili; komu ste me pustili, ovi prokleti
mačehi, ka me lije nohri pa dou, pa mi Kučetka ne da. To je moja
velika muka. Grobcek pa se odpre, mali, pcerne zemlje zee: jaz
si nemnam Kučetka dati, me li čerji jedo, jaz li černo hirs imam pak
te nemrem sprejet na stan, idi ti malo detece na mali t. hvački
ország, tam najdeš malo cerkviico, nohri majko božjo Kristiňko,
njo si zemi za svojo mamicco, ona te bo nahranila z velikovečnim
Kučetkom. Ona se zemlja se dol zasiphje, mater nohri pogrne.
Detle se milo jokal, do klam vreme oro čakalo, jako se žalosti,
do klam se na pol spravilo. Detle Kornaj to dobi, kaj so hudi na

Biskupio stli, ono sto je R majki bozji Bistrički. Tete cerkvo zagle-
dalo, mило je skriknulo, na Kolena se hitilo, susami lice po-
meivalo, ova R je tugovalo. Marija dete zagledala, stopila dole
v. ~~ponosa~~, dete od neta su nebo Bogu na otkazivalo. Blazena
p. ~~ma~~ derica, koja postuje starice. Lepo rebro no zlato, (johre)
sre materuo telo. Blagoslovi onaj, koj se v roko Mariji da,
Marija hoce za njez moliti, su nebo ga spustiti?

† Zapisal od nekoga romaja, ki je vel skazi Parajdin R majki bozji
Bistrički

Jozef Petrovi.

Valentovi prilogi k Slov gosp. 1879. str 43.

Jed w to legendu lahko zapisal sud v obliki pesni.

prepisano iz Glasnika 1859.